

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9482 af 01/02/2022 (Gældende)

EU – sekundær bevægelighed - reel og faktisk ophold

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: 19/215733+19/209625+
20/070220+20/070216-EU – sekundær bevægelighed -
reel og faktisk ophold

EU – sekundær bevægelighed - reel og faktisk ophold

Udlændingenævnets afgørelse af 1. februar 2022

Emneord: EU – sekundær bevægelighed – reelt og faktisk ophold

Udlændingenævnet stadfæstede i februar 2022 SIRI's afgørelser vedrørende en statsborger fra Thailand, og hendes barn, som havde søgt om EU-opholdskort som familiemedlem til en dansk statsborger, der havde udøvet retten til fri bevægelighed i en anden medlemsstat.

Sagens faktiske omstændigheder:

Ansøgeren indgik ægteskab med den danske statsborger i 2016, og var samlevende med den danske statsborger i Danmark, hvor hun havde opholdstilladelse. I november 2018 flyttede parret efter det oplyste til Sverige i 3,5 måned og genindrejste i Danmark i februar 2019. Ansøgeren og ansøgerens særbarn indgav herefter ansøgning om opholdsret efter EU-reglerne. Parret havde til sagen fremlagt bl.a. kopi af en oversigt over rejser via Øresundsbroen, kopi af kontooversigt vedrørende en fælleskonto, kvitteringer for køb foretaget i Sverige, samt en tidsbegrænset lejekontrakt. Den danske statsborger havde under sit ophold i Sverige bibeholdt sin danske bolig, og sit arbejde i Danmark.

Udlændingenævnets afgørelse:

”Udlændingenævnet fastholder SIRI's afgørelser fra september 2019. Ansøgeren og ansøgerens særbarn har derfor ikke ret til ophold i Danmark efter EU-retten, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 1, stk. 3.

Udlændingenævnet finder på baggrund af en konkret og individuel vurdering af sagens samlede oplysninger, at den danske statsborgers ophold i Sverige ikke objektivt kvalificerer sig til, at ansøgeren og ansøgerens særbarn kan aflede opholdsret fra ham.

Udlændingenævnet har lagt vægt på, at den danske statsborger ikke har indrettet sig i Sverige på en måde, som viser, at han har haft til hensigt at etablere en reel tilværelse dér, og har draget de nødvendige konsekvenser af at være flyttet til et andet land.

Udlændingenævnet har særligt lagt vægt på, at den danske statsborger efter det oplyste alene har haft bopæl i Sverige sammen med ansøgeren og ansøgerens særbarn i perioden fra november 2018 til februar 2019, dvs. en kort periode på ca. 3,5 måned, og at han i denne periode ligeledes havde flere ophold i Danmark samt at han under opholdet fortsat arbejdede og havde det meste af sin dag i Danmark.

Det er indgået i Udlændingenævnets vurdering, at der til sagen er fremsendt en oversigt over rejser via Øresundsbroen for perioden fra november 2018 til februar 2019, hvoraf det fremgår, at den danske statsborger i perioden fra medio november til ultimo november 2018 opholdte sig i Danmark i 4 dage, at han i december 2018 opholdte sig i Danmark i 11 dage, at han i januar 2019 opholdte sig i Danmark i 14 dage, og at han i februar 2019 opholdte sig i Danmark i 7 dage. Udlændingenævnet har endvidere lagt vægt på, at den danske statsborger har indsendt dokumentation for, at han var på ferie i Hamborg 2 dage i februar 2019, og at han var på forretningsrejse i samlet set 14 dage. Udlændingenævnet kan derfor lægge til grund, at den danske statsborger har opholdt sig i Danmark, svarende til i alt 20 dage. Den danske statsborger har således samlet set opholdt sig i Sverige i mindre end 3 måneder.

Derudover er der lagt vægt på, at der ikke i tilstrækkelig grad er fremlagt dokumentation, der understøtter, at den danske statsborger har haft udgifter til et almindeligt forbrug i Sverige, som vil kunne antages at være normalt, hvis han havde etableret et reelt og faktisk ophold i Sverige i den pågældende periode. Hertil har Udlændingenævnet lagt vægt på, at der ikke er dokumentation for almindelige udgifter til husholdning og forbrug som for eksempel udgifter til internet, telefon eller lignende. Udlændingenævnet finder således, at disse forhold underbygger en antagelse om, at den danske statsborger ikke havde etableret et reelt og faktisk ophold i Sverige i den angivne periode.

Den til sagerne indsendte kontooversigt fra februar 2019 for perioden fra november 2018 til februar 2019 kan ikke føre til en ændret vurdering, uanset at det fremgår af konto-oversigten, at der er valgt etiket "Köp i Sverige". Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at det ligeledes fremgår af oversigten, at der er tale om en fælleskonto. Udlændingenævnet kan derfor ikke lægge til grund, at det er den danske statsborger, der har foretaget købene. Ligeledes kan de 24 kvitteringer, der blev indsendt under SIRI's behandling, og de 24 billeder af transaktioner, der blev indsendt til Udlændingenævnet, ikke føre til en ændret vurdering. Udlændingenævnet vurderer således, at selvom der er foretaget betalinger i Sverige i den pågældende periode, kan disse betalinger, sammenholdt med sagens øvrige omstændigheder, ikke stå alene i forhold til vurderingen af, om opholdet i Sverige har været af reel og faktisk karakter.

Det er indgået i Udlændingenævnets vurdering, at der til sagen er indsendt en tidsbegrænset lejekontrakt af november 2018 for en møbleret lejlighed på 69 kvm beliggende på en svensk adresse for perioden fra november 2018 til november 2019, og den danske statsborger havde orienteret sin arbejdsgiver, om at han havde skiftet adresse. Udlændingenævnet finder imidlertid ikke at dette kan føre til en ændret vurdering, idet der er tale om en tidsbegrænset lejekontrakt vedrørende en møbleret bolig. Hertil har Udlændingenævnet tillagt det betydning, at lejligheden, hvor de alle 3 skulle bo var 69 kvm og at den danske statsborger sammen med ansøgeren og ansøgerens sørbarn i et år forud for flytningen til Sverige, havde boet sammen i Danmark i en bolig på 308 kvm.

Udlændingenævnet har også lagt vægt på, at den danske statsborger har beholdt boligen på den danske adresse i Danmark, hvilket ligeledes taler imod, at han faktisk har draget konsekvenserne af at være flyttet fra Danmark til Sverige og etableret et faktisk og reelt ophold der. Det kan ikke føre til en ændret vurdering, at han angiveligt forsøgte at udleje huset til en månedlig husleje på 54.000 kr., idet dette ikke skete, hvorfor han fortsat havde rådighed over huset. Ligeledes kan det ikke føre til en ændret vurdering, at hans søn i CPR blev bopælsregistreret på adressen, og at han tegnede en indboforsikring, idet der er tale om et familieforhold, hvorfor den danske statsborger må formodes fortsat at have haft råderet over boligen.

Det kan endvidere ikke føre til en ændret vurdering, at ansøgeren har været registreret i CPR som udrejst til Sverige i perioden fra november 2018 til februar 2019, og at Skatteverket i Sverige i januar 2019 registrerede den danske statsborger som indrejst i landet, idet der er alene er tale om registreringer, der sammenholdt med sagens øvrige oplysninger ikke i tilstrækkelig grad dokumenterer en faktisk flytning til Sverige.

Det kan heller ikke føre til en ændret vurdering, at der til sagen er indsendt kopi af mail fra november 2018, hvoraf det fremgår, at den danske statsborger anmodede om, at hans indbo/familie- og rejseforsikring blev slettet ifm. med flytning til Sverige, at han siden januar 2019 har haft en parkeringstilladelse

som beboer i Malmö, og at han har indsendt dokumentation for, at der er betalt for parkering i Malmø, idet dette forhold ikke i sig selv dokumenterer, at opholdet har været reelt og faktisk.

Ansøgeren og ansøgerens særbarns forhold i Sverige, herunder, at de i november 2018 indgav ansøgning om opholdskort i Sverige, at ansøgeren i februar 2019 modtog tandlægebehandling i Malmö, og at ansøgerens særbarn i januar 2019 modtog behandling på et privat sundhedscenter i Malmø kan heller ikke føre til en ændret vurdering.

Uanset, om ansøgeren og ansøgerens særbarn har opholdt sig i Sverige i den pågældende periode, godtgør dette ikke i sig selv, at den danske statsborger havde etableret et reelt og faktisk ophold i Sverige.

Udlændingenævnet stadfæster derfor SIRIs afgørelser. EU/2022/16